

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ HETILAPJA

Békehírmők

2011. december 18-25.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CV. ÉVF. 51-52. SZÁM

Karácsony – egyedül?

Karácsony a családok ünnepe. Legalábbis a köztudatban. Van ebben valami, sokszor gondolok rá, hogy nem véletlenül helyezte egy családba Isten az Úr Jézust kisbabaként. Elküldhette volna máshogy is, mondjuk rátalálnak egy bokorban, vagy ott terem a küszöbön... Vagy csak Mária kapja őt, de József nem, vagyis csonka családba születik. De az Atya úgy tervezte, hogy a Fiú igazi családba érkez-

egyre és egyre jobban. Amíg azokra nézel, akik – szerinted – jobb sorsot kaptak nálad, fertőződ amúgy is elgyötört lelked. Amíg abból áll az „ünneplésed”, hogy siratod az elveszett múltat vagy a sosem volt jövőt, a sebedben vájkálsz. Kell sírni, megvan az ideje, ki kell tisztulnia belőled a fájdalomnak. De ha évről évre ebből áll a karácsonyod, az a beteges önsajnálát útja a gyógyulás helyett.

Mit tegyél hát? Szeress! Mégis kité? – kérdezheted. Ne hidd, hogy egyetlen ember van csak, akik szeretned lehetett volna! A szeretetnek sok arca van, és semmi sem fogja begyógyítani sebeidet, csak a szeretet!

Először is szeretned kell az életed. Nem igaz, hogy semmit sem ér azok után, ami

zen. Talán tudat alatt ezért is fontos nekünk, hogy karácsonykor együtt legyen a család, kicsik-nagyok, fiatalok-öregék. Mert az az igazi!

Tényleg csak az?

Sokan fogják egyedül ünnepelni az ideit szentestét. Vagy mert már nincs családjuk, vagy mert még nincs, akikhez tartoznának, esetleg nem lehetnek otthon a családjukkal, vagy otthon lesznek ugyan, de mégis idegennek érzik magukat abban a körben. Szomorodniuk kellene?

Ha te vagy az, aki egyedül leszel, és ez lesz az első ilyen karácsonyod, tudhatod, hogy Isten mindenkit pótol, de őt nem pótolja senki. Ha erős a lelked, ez a tudat nem csupán vigasztalást jelent neked, de azt is érzed, hogy boldog leszel az ő társaságában, kimondhatatlanul, megelégedetten boldog. Ám ha legyengült benned a lélek, ha megtépázták a veled történetek, és fájdalom tölti el a szíved arra a gondolatra, hogy egyedül énekelj a Csendes éj, talán már most is könnyek szöknek a szemedbe. Tened kell a gyógyulásodért! Amíg a gondolataid magad körül forognak, sajnálni fogod magad,

veled történt. Ha búcsúznod kellett valakitől, gondold arra, hogy Isten senkit sem ad nekünk örökre! Ha megkérdezte volna: Van egy gyermek/társ/szülő..., akit 1/5/50 évre neked ajánldekoznék, aztán visszajön hozzám – vajon azt mondtad volna: Kösz, így nem kell! Gondold azokra, akik nem is tudhatták meg, milyen valakihez tartozni, másért felelősséget vállalni, szeretve lenni! Köszönd meg az életed!

És akarj szeretni! Nem megy rögtön, ugye? Kezdd kicsiben! Ajándékozz meg valakit karácsonykor, akinek nincs senkije! Ne várd a halálját! Imádkozz érte! Nem múlik el azonnal minden fájdalmad, de melegséget fogsz érezni a szívedben. Ez a melegség gyógyít. Ha magadra terelődnek a gondolataid, keress valakit, akinek segíthetsz bármiben! Nézz túl magadon! Mosogass más után, szedj virágot és add oda valakinek, simogasd meg egy gyermek arcát vagy egy idős kezét! Adj, és ne várj!

Ha úgy érzed, nem lehetsz boldog, légy hasznos! Idővel meglátod, hogy jól érezted-e...

Szommer Hajnalka

Testvéri látogatás Nagyváradon

a román nyelvű Emanuel és a belvárosi magyar gyülekezetekben

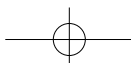
Szép, csendes, őszi napsütéses napra ébredtünk november 13-án. Kicsivel korábban is keltünk, mint a nap, hiszen reggel fél hatkor már autóbusszal, illetve autókban ültünk, hogy időben érkezünk Nagyváradra, ahol különleges alkalmak vártak ránk. Egyházunk elnöke, dr. Mészáros Kálmán testvér tett látogatást Nagyváradon, délelőtt Európa legnagyobb létszámú baptista gyülekezetében, a román Emánuel gyülekezetben, délután pedig a Belvárosi Magyar Baptista Gyülekezetben szolgált.

(folytatás a 407. oldalon)

A nagyváradai közel 3500 ülőhelyes román nyelvű Emanuel Baptista Templom külső és belső képe

Aldott karácsonyt kívánunk minden kedves olvasónknak!

Kedves Testvéreink!

„Jöjjetek, lássátok az Úr tetteit, aki bámulatos dolgokat művel a földön!” (Zsolt 46,9)

Isten szerinti hálával és örömmel tájékoztatjuk a *Békehírnök* olvasóit, hogy Isten jóakarataiból, sok jó szándékú adományozó összefogásával Berettyóújfaluban a leomlott régi épület helyén felépült az új baptista imaház. Szeretettel hívunk mindenkit imaházmegnyitó istentiszteletünkre: Berettyóújfalu, Eötvös u. 2., december 17. 14.00 órától, amelyen együtt szemlélhetjük Isten csodáját!

Az újfalui baptisták

Karácsonyi örömhír

Isten segítségével bízva a 2012. esztendőben is ökumenikus zárandoklatokat szervez az Ökumenikus Tanulmányi Központ. Bibliával a kézben a csoport tagjai felkeresik a Szentírásból ismert nevezetes történelmi helyeket, ahol elhangzott a hegyi beszéd, Názáretet és Kánát, a Getsemáne-kertet és Jeruzsálemet, és más, a keresztyén hitet meghatározó helyszíneket.

A következő esztendőben két csoport indul. Az első április 29–május 5-ig, a második szeptember 7–15. között.

A zárandokcsoportot lelkész vezeti, a magyar fordítás mindenütt biztosított. A minden kiadást magában foglaló költségekről és a látogatási program részleteiről készséggel ad felvilágosítást az Ökumenikus Tanulmányi Központ (1114 Budapest, Bocskai út 15. III. 3., tel.: (1)466-4790; e-mail: tanulmanyikozpont@gmail.com); vagy *Gimesi Zsuzsa* szervező lelkész 06/70/508-7624; e-mail: ssnags@citromail.hu.

Bemerítés Újfehértón

„Ó, boldog nap, amelyen én, Megváltóm, elfogadtalak!”

Erről a boldog napról tett tanúbizonyosságot három fiatal Újfehértón 2011. október 23-án, amikor a megtérésüket bemerítkezéssel pecsételték meg. *Győrósi Andrea*, *Révész Anikó* és *Kiss Péter* már fiatalon átadhatták az életüket Jézus Krisztusnak. Anikó és Andrea hívő családban nőttek fel, így már korán felismerték a bemerítkezés fontosságát, de megértették, hogy nekik is meg kell térniük a bűneikből. Örömmel számoltak be a megtéré-

sük eseményéről. Péter viszont baráti hívásra látogatott el a gyülekezetünkbe, ahol később egy barátközi alkalmon ráterhelődtek a bűnei, és Jézus Krisztushoz menekült. Felszabadult lélekkel hozta meg élete legnagyobb döntését: a keskeny útra lépett.

Az igehirdetéssel *Füstös Gyula* hajdúböszörményi lelkipásztor szolgált.

A bemerítést *Karancsi Csaba*, az újfehértói gyülekezet lelkipásztora végezte.

Kovács Zsuzsa

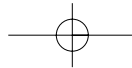
Bemerítés Debrecenben

A Debreceni (Szappanos utcai) Baptista Gyülekezetben és körzetében 2011. október 30-án az idén már az ötödik bemerítésre került sor. Kilencc fehér ruhás testvér tett bizonyosságot hitéről, megtéréséről, és Jézus Krisztus szavának engedelmeskedve

bemerítkezett. Az ünnepi istentiszteleten *Mészáros Kornél* főtákar testvér hirdetett ígét, és ő végezte a bemerítés szolgálatát is. Az istentisztelet liturgusa *Bereczki Lajos* helyi lelkipásztor volt. Isten áldása kísérje a bemerítkezettek életét és szolgálatait!

A képen láthatók balról jobbra: 1. sor: *Mészáros Kornél* lelkipásztor, *Farkas Erika*, *Orosz Debóra*, *Vas Ruben*, *Vas Norman*, *Bereczki Lajos* lelkipásztor; 2. sor: *Farkas József*, *Szász Anna*, *Bagi Brigitta*, *Bereczki Dániel*, *Vas Dániel*

Testvéri látogatás Nagyváradon (folytatás a címdalról)

A debreceni ének- és zenekar a román nyelvű Emanuel Baptista Templom emelvényén a lelkipásztorokkal

Megtiszteltetés volt számunkra – a Debreceni Baptista Gyülekezet Musica Sacra kamarakórusának, vonószene- karának –, hogy ezekben a szolgál- tokban mi is részt vehettünk.

Mire a nap felkelt, mi is Nagyvá- radon voltunk. A ragyogó napsütésben lélegzetelállító látványt nyújtott az Emánuel gyülekezet épülete, melyet sokan most láttak először. Rövid hang- szer- és hangpróba után az egyik ki- sebb teremben készülhettünk testileg és lelkileg az istentiszteletre, míg a köz- zel 3500 férőhelyes terem lassan meg- telt az imaórára érkezőkkel. Pontosan 10 órakor a gyülekezet közös éneklése alatt foglaltuk el szolgálati helyünket. „Ó, mily szép az Úrnak hajléka...” – énekeltük románul, amit néhány tak- tust követően az egész gyülekezet ve- lünk énekelt.

Az igehirdetés miről is szólhatott volna, mint arról, hogy Jézus Krisztus- ban egyek vagyunk. Hogy a golgotai vér mindannyiunkat megtisztít, hogy van egy ország, ahol majd még szeb- ben zeng az ének, ahol együtt énekel- jük majd: Méltó a Bárány... Ezek a gon- dolatok szólaltak meg énekeinkben is. A gyönyörű hangú orgonát *Tóka Szabolcs* testvér zengette meg. Számunkra szokatlan, de meg- ható élmény volt, hogy a gyülekezet minden énekszolgá- latunkba bekapcsolódott, velünk éne- kelt, és hangos ámennel köszönte meg azt. Csodálatos volt együtt énekelni – mindenki a maga nyelvén – a záró éneket: Nagy Ki- rály..., Hatalom, üdv,

áldás, erő, minden tiéd. Testvérként, ba- rátként búcsúztunk el román testvére- inktől. Közvetlenségük, szeretetük ve- lünk marad.

A nagyszerű ebéd után rövid séta a belvárosban, majd a magyar gyülekezet szintén gyönyörű, néhány éve felújított imaházába érke- ztünk. Ide többen a kórus és zenekar tagjai közül valóban hazaérkeztek. Rokonok, barátok, régi ismerősök mindenhol. Legyetek só és világosság! – szölt az ige, énekeinkkel pedig az isteni szeretetről, a megvál- tott ember boldogságáról és az örök haza gyönyörűségéről tettünk bizony- ságot. Itt zenekarunk is több énekel- dolgozást játszott.

Hála és köszönet az Úrnak, hogy minden baj nélkül, szeretetben, jó testvéri közösségben telhetett el ez a nap. Köszönet a közreműködőknek is: a kórus és a zenekar tagjainak, *Szilágyiné Mátyus Elvirának* és *Tóka Szabolcsnak*. Újra megtapasztalhat- tuk, hogy a krisztusi szeretet nem ismer határokat. Hogy az a közös kincs, amit ránk bízott az Úr az éne- kekben, csodálatos összhangot teremthet népek, gyülekezetek, embe- rek között. Hisszük, hogy egyszer majd valóság lesz az, amiről most még csak énekeltünk: „Együtt ál- lunk majd a parton, a milliányi meg- váltott szent nép, angyalokkal zen- gedezve új dalt, a Bárány énekét!” *Amen!*

Fodor Istvánné

A Nagyvárad, belvárosi magyar gyülekezetben dr. Mészáros Kálmán, a világszövetség elnöke hirdette az ígét. A szemben lévő karzaton a debreceni ének- és zenekar látható

Felhívás célgyűjtésre

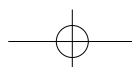
A *BékeHírnök* hasábjain már több- ször beszámoltunk a Reménység fesztivál szervezéséről. 2012. június 1-3. között a Papp László Budapest Sportaréna-ban háromnapos evange- lizációt tartanak a magyarországi keresztyén egyházak és a Billy Graham Társaság. Az esték előadója az 1989-ben hazánkban járt *Billy Graham* fia, *Franklin Graham* lesz. Mellet- te hazai és nemzetközileg elismert énekesek, zenészek, különféle szol- gálattevők kapcsolódnak be a prog- ramsorozatba. A fesztivál során egy – terveink szerint ezer tagot számlá- ló – felekezetközi kórus és zenekar is szolgál majd.

A fesztivállal kapcsolatban nagy reménységünk van arra, hogy sok embert meg tudunk szólítani az evangélium üzenetével. Az előké- születek jelenlegi szakaszában azt látjuk, hogy soha nem tapasztalt ösz- szefogás kezd kialakulni a részt ve- vő felekezetek, vezetőik és a gyüle- kezetek között.

Az Országos Tanács döntése alapján a karácsonyi célgyűjtésünket a Reménység fesztivál szervezésére fordítjuk. Más egyházak is hasonló felajánlásokat tettek már.

A rendezvény elsősorban a ma- gyarországi egyházak fesztiválja lesz, a Billy Graham Társaság ta- pasztalataival, munkatársaival és je- lentős anyagi forrással támogatja a szervezést. A mi felelősségünk is, hogy ezzel az Isten által kapott hatal- mas lehetőséggel hogyan élünk. Kérjük tehát a gyülekezeteket, hogy támogassák a Reménység fesztivált adományaikkal és imádságaikkal! Egyben bátorítjuk a testvéreket, hogy vegyenek részt a rendezvé- nyen, és hívják el nem hívó barátai- kat, ismerőseiket, rokonaikat!

Könyvajánló

Dr. Gerzsényi László
Dr. Mészáros Kálmán
A magyarországi baptista teológiai oktatás története
1906–2006

„A misszió szíve”, a „prófétaiskola”, ilyen elnevezésekkel illeték teológiánkat eleink. „Emlékezz vissza az egész útra, amelyen vezetett Istened, az Úr...” (5Móz 8,2) Így buzdít a Szentírás hálás visszatekintésre. Ebben a kötetben egyházunk egyik legfontosabb intézményének, a budapesti Baptista Teológiai Akadémiának százéves történetét foglalják össze a szerzők kronologikus rendben haladva, az egyházi sajtó híradásaira és a korábban megjelent egyháztörténelmi tanulmányokra támaszkodva az ismeretterjesztő irodalom legjobb hagyományai szerint. Az első ötven évről dr. Gerzsényi László számol be, aki évtizedeken át volt az intézmény oktatója az egyháztörténelmi tanszéken. A második ötven esztendő eseményeiről, 1956-tól dr. Mészáros Kálmán egyházelnök ír, aki jelenleg is mint tanszékvezető egyháztörténelmet tanít a teológián.

Mindkét szerző írása nyomán kibontakozik előttünk, hogy akár nehéz, viszontagságos körülmények voltak, akár könnyebb volt az út, tanárok és hallgatók a hűséges odaszánás, a kitartó jobbra törekvés jegyében készítettek, illetve készültek fel a missziómezőre való kilé-

(folytatás a következő oldalon)

A „kihelyezett teológiai tanfolyam”-ról

Advent van, de még szívmenlegítő közelségben ott ég életünkben a hálaadás – s mégis itt van már az új egyházi év kezdete is, az új várakozás...

Hogy bizakodva, hittel várjuk az eljövendőt, kell tudnunk megállva, számot vetve – a jövő feladataira, kihívásaira adható válaszainkat jó előre eltervezve – az eddigi áldásokért hálákat adni...

Visszatekinteni nemcsak egyéni életünkben, de gyülekezetünk egészét tekintve is. Mivel a debreceni Szappanos utcai gyülekezet az ország legnépesebb gyülekezeteként éli Isten szolgálatában és kegyelméből mindennapjait, talán ha estig sorolnánk is, sem tudnánk a végére érni egy igazán átgondolt „hálalistának”, ha erre indítana Istenünk és Jézus iránt érzett szeretetünk, elkötelezettségünk.

A mögöttünk lévő évre visszatekintve épp ezért hagyom hát sodortatni magam a szívem szerinti sorrend felé, mert a megszámlálhatatlanul sokból csak ilyen „önkéntesen” és emberi módon igaztalanul lehet egyet is akár kiemelni...

Engedtessék meg a közösségünk jövő és jelen házastagjai iránt érzett aggodalom és gyülekezeti felelősség okán – mert egyre szorongatóbban érezhető a házasság és a család veszélyeztetettsége társadalmi és világméretben egyaránt –, hogy a hálátel szívvel átélte áldások közül az egyik lehetséges első helyen említsem az elmúlt évben, gyülekezetünkben e felismerés miatt tartott bibliaiskola-sorozatot.

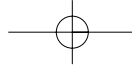
Azt a két félét át, rendszeresen, istentiszteleti alkalmakkor jelentkező „kihelyezett teológiai tanfolyamot”, melynek részesei lehetünk: épülhettünk, erősödhattunk s a bibliatanulmányozás módszereiben is gyakorlatot szerezhettünk általa. Nem másról szólt ez az igei módon és spontán rákérdezés, igemagyarázat személyes visszacsatolási lehetőséggel, mint arról: mi is hát Isten eredeti terve a házasságra és a családra nézve.

Fontos volt hallanunk erről, mivel – mint arra dr. Almási Tibor professzor testvérünk is felhívta a figyelmet – „a házasság és a család, mint földi életünk egyik meghatározója, az üdvösségünkre is vitat-

hatatlan hatással van”. Vasárnapról vasárnapra nemcsak ebben a témában, de általános életvezetési kérdésekben is szerezhettünk értékes ismereteket – melyeket dr. Almási Tibor testvérünk gondosan megválasztott tematikával és munkatársakkal: Lakatiné dr. Gál Berta, Hegyi András, Urbán Gedeon, dr. Veres Sándor és László Gábor testvérekkel közös szervezésben, fáradságot nem kímélve hozott el hozzánk, s melyért így visszatekintve is őszinte hálával mondunk köszönetet.

Átfogó ismeretekre tehattünk szert a társválasztástól kezdve az ifjú házások gondjain, a vegyes házasságok problematikáján és a válás tragédiáján át egészen a megőrzött és a világ támadásai ellen megvédett házasság értékeiig és megtartásának módszereiig. Megtanulhattuk, hogy „amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek tegyenek, ti is azt tegyétek...”, s hogy a ma oly divatos önmegvalósítás helyett „az az indulat legyen bennetek, ami a Krisztusban volt”. Arról is szerezhettünk ismeretet, hogy az úgynevezett vegyes házasságban a hívő fél „megszenteli a másikat” – így adván lehetőséget számára a megtérésre. De figyelmeztetett Almási testvér arra is, hogy a házasság „nem missziós intézmény”, s hogy a Biblia nem mondja senkinek sehol, hogy egy megmentendő lélekért feláldozhatja a saját üdvösségét... Tanítást kaptunk arról, hogy bibliai igehelyekkel kezelni csak azt a valós élethelyzetet lehet, amit a Biblia maga is kezel. S ha nincs ilyen a Bibliában – ne keressünk hozzá bibliaverset... Ilyen helyzetben vállalja föl a gyülekezet a döntést – határozatot – a Biblia szellemsége alapján, s a továbbiakban minden esetben tartsa ahhoz magát! Megtanulhattuk, hogy a házasság kötelékének tartóoszlopa és köhéziója a szeretet. S hogy minden kapcsolatért tenni kell, de – ha már a helyzet nem javítható – a válást bizonyos esetekben az Úr Jézus sem tiltotta...

A család katasztrófáját legnagyobb vesztesként megélt gyermeket viszont kötelességünk Istenhez vezetni, mert ez az egyetlen kiút számára, hogy ezt a traumát képes legyen feldolgozni.

Gazdagodhattunk életünk minden helyzetére alkalmazható alapigazságokkal is a bűn, a kísértés és a próba, a megállás, illetve a megbocsátás terén. A bűnrendezés téves emberi útjai helyett megismerhettük a Biblia által javasolt isteni utat: hogy a bűn felismerésétől a bűntudaton (önvád) keresztül a bűnbánatig (a „soha többé” elhatározásáig) eljutva egyenes út vezet az őszinte bocsánatkérésig – és a bűnbocsánatig.

Innen már lépéseket tehetünk a jóvátétel és a bűntől való megszabadulás felé...

A bibliaiskola-sorozat úgy ért véget Debrecenben, hogy folytattuk volna még...

Érettünk hangzottak el ezek az előadások és az utánuk való megbeszélések, és még most is kézen fogva vezetnek bennünket az élet hétköznapi vagy nehéz pillanataiban, hogy legyen tartásunk, kapaszkodásunk, viszonyítási alapunk minden helyzetben...

Mint ahogyan a bibliaiskola mottójaként elhangzott 1Jn 2,1-2 igéi is érettünk íródtak: „ezt azért

írom nektek, hogy ne vétkezzetek; ha pedig vétkezik valaki, van pártfogónk az Atyánál: az igaz Jézus Krisztus, mert ő engesztelő áldozat a mi bűneinkért; de nemcsak a mieinkért, hanem az egész világ bűnéért is.”

Advent van, új reménységgel telve várjuk Jézust – és várjuk az új egyházi esztendőt is, amelynek során továbbra is töltekezhetünk még ezekből az igékből, gondolatokból és tanításokból –, s ha Urunk is úgy akarja, az új évben is részeltet majd bennünket ilyen örömeinkben.

Mi pedig hálás és nyitott tanítványszívvvel várjuk a tőle küldött áldásokat újra meg újra ebben az esztendőben is...

Czakóné Nagy Judit

(Érdeklődők számára a teljes anyag megtalálható és meghallgatható a Debreceni Baptista Gyülekezet honlapján – www.baptistadebrecen1.hu – a „Hitmélyítő” link alatt, illetve a http://www.baptistadebrecen1.hu/B002/index.php?option=com_content&view=section&layout=blog&id=4&Itemid=7 elérhetőségen.)

Mindenek fonákján

Valamikor réges-régen az ördög egyszer elhatározta, hogy megkérési „a legjobb üzletet”. Az emberek fáznak, tehát öltözködnék. Hiú a természetük, ezért új ruhát vesznek. Mindig szeretnék magukat szebbnek, jobbnak mutatni, erre pedig legalkalmasabb az elegáns öltözet. Mindehhez ruhaanyag kell, az emberek pedig sokat fizetnek érte. Miután elkészült az első kelmével, arra is rájött, hogy az emberek a szövet egyik felét simábbnak, szebbnek, jobbnak látják, mint a fordítottját. Elhatározta, hogy ő majd mindennek a fonákját mutatja be. Hisz mindig mindennek van fonákja. A fő az volt, hogy ellenkezzen az Istennel.

Az Isten szavaiból indult ki, és amikor meghallotta az ördög, mindent a fonákjára fordított.

„Csakugyan azt mondta Isten?” – kérdezte Évától. Észrevette rögtön a megszólított az ördög szavaiban a csúsztatást. Mert csakugyan mondott valamit Isten, bár más-ként, és nem mindenben azt, sőt lényegében egyáltalán nem azt. Éva tehát pontosította a dolgot. Az ördög észrevette, hogy rajtakapták. Nem késlekedett új témát találni: „Dehogyan haltok meg!” (Ugyan ki

akarna az édenkertben meghalni!) Okoskodott, ügyeskedett, átcsoportosította a gondolatait a kísértő a mindentudás és az emberi kíváncsiság irányába. Megszédítette Évát azzal, hogy felcserélje a jót a rosszal, a szentet a közönséggel, ami árt, azzal, ami használ. Mindent, mindent a fonákjára fordított. Az asszony utóbb hitt neki, az asszonynak meg a férfi hitt. Így jutottunk mindnyájan az élet fonákjára, a halálba.

Az ördög pedig most is a dolgok visszáját mutogatja mindenkinek. A legfényesebb aranyéremnek is van „másik oldala”, tehát az ördög – bízva a hazugság művészetében, a köntörfalzásában, a féligazságában – utóbb örvendezhet, ha félrevezethetett valakit, akár Évát, akár Ádámot, fiatalt vagy időst, tudóst vagy tudatlant, egyszóval akárkit. Az ördög nyeresége a mi pusztulásunk. Csak erre későn jövünk rá.

Amikor mindennek csak a fonákját látjuk, vissza kellene fordítanunk a színére. Higgyük el, minden fonáknak van színe-java is! Csak éppen el kellene fogadnunk az igazat, és nem örökké a fonákját.

Szebeni Olivér

(folytatás az előző oldalról)

pésre. A rendszerváltozást követő jelentőségteljes nyitás magát a teológiát is missziómezővé tette, és korábban elképzelhetetlennek látszó, sokrétű oktatás bontakozott ki.

A kötet kiemelkedő erénye a szöveg közben és a mellékletben található, gondosan válogatott, gazdag képanyag. Megállapíthatjuk, hogy a baptista gyülekezetekben a hívők bármilyen szolgáltatást, tisztséget teológiai képzésben nem részesült személyekre is rábíztak, de elismerték a teológiai ismeretek szükségességét.

Minden idők legnevesebb angol baptista igehirdetője, Charles H. Spurgeon nem végzett teológiát, de mégis fontosnak látta, hogy teológiai intézetet alapítson. Évszázadok során Nagy-Britanniában és az Egyesült Államokban több világhírű teológiai iskola létesült. Az európai kontinensen az volt a jellemző, hogy országonként egy-egy iskolában nyertek a baptista lelkipásztorok képzést.

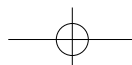
Johann Gerhard Oncken, az „európai baptizmus atyja”, 1880-ban alapított Hamburgban baptista teológiát, ebben szereztek az első magyar baptista lelkipásztorok oklevelet. Ugyanis Magyarországon 1873-tól – Meyer Henriknek a misszióba új lendületet hozó munkásságának kezdetétől – 1893-ig nem volt egyetlen olyan magyar baptista prédikátor sem, aki teológiát végzett volna. Hamburgba az elsők között került ki Udvarnoki András, aki hazatérése után tizenhárom évvel, 1906-ban megalapította teológiánkat Budapesten.

„Mikor Magyarországon a baptisták ezerekre kezdtek szaporodni, és a gyülekezetek száma is egyre nőtt, nagy szükségét érezték annak, hogy a vezetők (lelki tanítók) iskolai kiképzésben részesedjenek...” – írta Csopják Attila a Képek a magyarországi baptista misszió történetéből című, 1928-ban megjelent művében.

Isten iránti hálával visszatekintve a száz év alatt megtett útra, ajánljuk e könyvet minden olvasó épülésére!

Bereczki Lajos
a Történelmi Bizottság elnöke

A könyv ára: 2000 Ft. Kapható a Baptista Könyvesboltban (1068 Budapest, Benczúr u. 31. Baptifon: 06-20-886-1011).

Riasztás! Teológusnap a Nap utcában november 20-án

Nem jár a „négyeshatos”! Sebj, akkor marad a metró. Vagy a pótlóbusz. A kisebbfajta meglepetés nem szegi a teológushallgatók kedvét, hiszen rendhagyó vasárnapi istentiszteletre gyülekezhetünk Budapesten a Nap utcai imaházba. Másnap országunk katasztrófariasztási gyakorlatot végzett, ahol vizsgáztak a katasztrófavédelmi szervek és a lakosság is. Beindultak a légvédelmi szirénák és a megkülönböztetett jelzésű járművek is. Nos, a teológusnapon szó sincs katasztrófáról és riasztásról. Annál inkább egyfajta gyakorlat ez, ahol a szolgálatra készülő hallgatók a fogadó gyülekezet segítségével helytállhatnak a rájuk bízott feladatban. A kedves olvasó ilyesfajta „riasztásban” gondolkozzon! Délelőtt *Jóföldi Szilárd* buzdította a kibővült gyülekezetet imádságra, miután *dr. Almási Tibor*, teológiánk rektora hirdette az igét az 1Jn 3,1-3 alapján. Életünk súlyponti kérdése, hogy mire alapozzuk azt a reményünket, miszerint Isten fiai vagyunk. A – sokszor Istentől ajándékba kapott – tapasztalatainkra, istenélményeinkre? Vagy egyszerűen a nem látható dolgok létéről való meggyőződésre? Ha ugyanis fizikai életünk, körülményeink romlását éljük meg, akkor csak és kizárólag a hit adhat nekünk szilárdságot. Az istentiszteletet – *Oláh Gábor* vezetésével – a kántor szakos hallgatók énekszolgálata is színesítette. Délben a gyülekezet családjaihoz „szórtak szét” bennünket, ahol nemcsak finom ebéddel, de jókedvvel is gondoskodtak rólunk. Új kapcsolatok épülhettek, régiiek erősödtek. Ebből adódóan délután már sokkal otthonosabban mozogtunk. Igét *Pafkó Tamás* végzős teológia MA szakos hallgató hirdetett. A Mt 16,21–26 alapján személységünk megtagadása volt a téma, amelynek tanítványságunk szerves részét kell képeznie. Mert-hogy valamiről valamiért mindig lemondunk. Csak az a kérdés: miről és miért? Vagy inkább kiért? Az ige-hirdetést lezáró ámen után *Horváth Ádám* végzős teológia BA szakos hallgató tárta a gyülekezet elé a vezetés-követés – sokszor feszültsé-

(folytatás a következő oldalon)

Dupla ünnep Vámspércsen

A menny angyalai örvendeznek a bűnös emberek megtérésén. Nálunk is nagyon boldog nap virradt 2011. július 17-én kis közösségünk életére, ugyanis hat fehér ruhás merítkezett be ezen a csodaszép verőfényes napon. Bagamér-Vámspércs körzet testvérisége és még sok más helyről gyűltek össze, hogy együtt örüljenek az ünneplő gyülekezet-

A képen láthatóak balról jobbra: Szilágyi Endre presbiter, Nemes Róbert, Balogh Attila, Barta Réka Edit, Kovács Liliána, Kovács Mátyás, Kovács András, Alec Kelly lelkipásztor, Kovács Lajos Zsigmond lelkipásztor

tel. Az igét egy Skóciából érkezett vendég lelkipásztor, *Alec Kelly*, *Kovács Lajos* lelkipásztor veje hirdette a János evangéliuma 5,1–9a alapján. Szolgált a körzet összevont énekkara egy csoporttal a Nagyvárad I. Számú Baptista Gyülekezetből, illetve Érmellékről érkezett testvéreinkkel együtt *prof. Bokor Barna* karnagy vezetésével. Az ünnepi légkört a féhérgyarmati roma dicsőítő csoport és a bemelegítők dicsőítése tette felemelőbbé.

A bemelegítés szolgálatát gyülekezetünk lelkipásztora, *Kovács Lajos* vezette. *Cséki Barna* presbiter beszélt a bemelegítés fontosságáról, annak cselekményéről.

Nemes Róbert, 19 éves diák, többévi gyülekezetünkbe való járás után tért meg. Nagyon sokszor kellett harcolnia azért, hogy el tudjon menni az imaházba, de megvallása szerint „megérte átmenni ezeken a nehézségeken, mert Istennel jó jární”. A bemelegítés azt jelenti számára, hogy szorosabb kötelekben lehet Istennel.

Kovács András 17 éves, kilenc éve tért meg, 2002. augusztus 11-én Békéscsabán. Egy pantomimcsoport előadta az üdvörténetet, ennek hatására hozott döntést és imádkozott, hogy az ő nevét is írja be Isten az élet könyvébe. Korábban már szeretett volna megkezeszelkedni, ezért most nagy örömmel jött el számára ez a rég várt nap, amikor a testvéreivel együtt bemelegíthetett.

Öccse, *Kovács Mátyás*, 15 éves, 2010. január 1-jén könnyek között kért kemény szíve helyett új szívet. Megtérése óta több megpróbáltatáson ment keresztül, de az Úr Jézus mellett döntve, a régi életét lezárva lépett a bemelegítők sorába.

Húga, *Kovács Liliána*, 12 évesen adta át életét az Úrnak 2010 karácsony es-

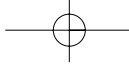
téjén. Megtérése után teljesen megváltozott az élete, másként tekint a világra. „Tudom, hogy bűnös vagyok, és nem elég annyi, hogy keresztyén családban nőttem fel, ezért megtértem és bemelegítkeztem. Tudom, hogy nem vagyok jobb másoknál, csak mert apukám lelkipásztor...” – tárta fel a szívét.

Barta Réka Edit 17 éves, ez év februárjában tért meg. Egy ifjúsági konferencián szólította meg az Úr, és másnap az újlétai gyülekezetben adta át szívét Istennek. Amióta elfogadta az Urat, teljesen megváltozott az élete, és nagyon sok megpróbáltatáson ment keresztül, de boldogan vallja, hogy az ő megváltója él, és soha nem hagyja el, átsegíti mindenben.

Balogh Attila 45 éves, felnőttként kezdte el keresni a Megváltót. Feleségének 16 évi kitaró imái meghallgattak, mert Attila megtért. Három éve kezdett el az Úr felé fordulni. Egy éve hozott őszinte döntést, azóta az Úr szolgálatában munkálkodik, megszüntette a cigaretta rabságától és más megkötöttségektől, valamint döntésének gyümölcse, hogy 2010. június 19-én házasságot kötött feleségével hivatalosan és Isten színe előtt a gyülekezetben. E nagy változásnak három lányuk is örül, hisz azóta békesség költözött a családjukba.

A megáldatás szolgálatát *Kovács Lajos*, *Alec Kelly*, *Bozsóki Sándor* lelkipásztorok, *Szilágyi Endre* és *Cséki Barna* presbiterek végezték. Az ünnepség szépségét még fokozta a sok szívből jövő köszöntés, közöttük *Szilágyi Endre* presbiter bátorította kitarásra az új tagokat. Amikor egy fiatal dönt Jézus Krisztus követése mellett, az óriási öröm, és egy egész élet áll még előtte az Úr szolgálatában. Hatalmas csoda az is, amikor egy családfő tér meg

(folytatás a következő oldalon)

Bemerítés Debrecenben

2011. november 20-án bemerítési ünnepünk volt a Trinity Baptista Gyülekezetben Debrecenben. Az elmúlt években házaspárok és középkorú hitre jutók után most három fiatal testvérünk döntött úgy, hogy magára veszi a „kegyelmi szövetség jelét”, és bemerítkezik, kinyilvánítva ezzel Krisztus mellett való elkötelezettségét.

Boros Boglárka (16 éves) hívő családban született. Szülei már kicsi korától kezdve próbálták őt terelgetni a Krisztussal való járás keskeny ösvényén. Hatéves korában hozta meg először döntését egy *Pintér Béla* által énekelt gyerekeknek hatására, mely nagyon megérintette a szívét. Tudta és érezte,

hogyan Istennek terve van az ő életével is. Majd az ezt követő tinédzserévek alatt is sokat formálódott hitében, amikor is az osztálytársak, barátok e világi szokásai nagy csábítást jelentettek számára. A nehéz időszakokban Isten ígéjébe és Istent dicsőítő énekek bátorításába kapaszkodott. A közelmúltban érlelődött meg benne a teljes életátadás, majd a bemerítés döntése.

Doktor Diána (18 éves) nem hívő családból származik. Gyerekkorában csak karácsonykor hallott Jézusról. 12 éves volt, amikor hívő osztálytársa beszélt neki Istenről, és elhívta gyülekezetbe, ám ekkor még nem tudott döntést hozni Jézus mellett. Néhány év elteltével Isten újra

(folytatás az előző oldalról)

és vezetheti gyermekeit Istenhez. Kívánjuk testvéreinknek, hogy áldásokban gazdagon, teljes örömben járhasanak Krisztussal.

A bemerítés ünnepélyességét fokozta még *Barta Attila* és *Barta Edit Ibolya* ezüstmenyegzője. 1986. július 17-én kötöttek házasságot, és most 25 év után újból fogadalmat tehettek szerelmükről egymásnak Isten és a gyülekezet előtt. Boldogságukat már csak az tehetette teljesebbé, hogy középső gyermekük ott állhatott a fehérruhások között. Az ünnepély végeztével az egybegyűlt gyülekezet szeretetvendégségben részesült,

küldött hívő embereket, barátokat, akik újra közel tudták őt szeretni Krisztushoz. Gyülekezetünkben egy igehirdetés hatására megértette, hogy nem halogathatja tovább élete legjobb döntését, amelyet azóta sem bánt meg. Isten betöltötte a szívében levő űrt hatalmas szeretetével. Megszabadította sok káros szokástól, és sok új barátot, testvért kapott Krisztusban, akikért nagyon hálás.

Fekete Tibor (15 éves) szülei hat évvel ezelőtt, hosszas útkeresést követően találtak rá az örök életre vezető keskeny útra Krisztusban. Isten vezetésére a Trinity gyülekezetbe kerültek. Tibi a gyülekezeti gyerekcsoportban hallott bibliai történetek és a velük foglalkozó tanítók odaadó szeretete által került egyre közelebb Jézushoz. Idén júliusban kezdett el érdeklődni a Krisztushoz vezető „Első lépések” iránt (gyülekezetünk felkészítő tanfolyama a megtérésre és a hitvalló keresztségre), ami előkészítette az ő szívét is arra, hogy augusztusban egy igehirdetésen döntsön Jézus Krisztus mellett, és átadja neki szívét és életét. Az úton végigkísérte őt szerető szülei imádkozó szíve, amiért igen hálás.

A bemerítésen *Steiner József* lelkipásztor hirdette az ígét az ApCsel 8,26–39. versei alapján. Kiemelte, hogy Isten mindig embereket használt fel arra, hogy akarát teljesítsék, és embereket vezessenek el hozzá. F fiatal testvéreink életében is voltak eszközök: szülők, barátok, a vasárnapi iskolai tanítók, a lelkipásztor: Istennek engedelmes emberek, akik által e keresők megtalálhatták Jézust, és befogadták őt életükbe. Legyünk mi is jó eszközök Isten kezében, akik által elvégezheti akarát!

Szoboszlai Melinda

amelyet a fehérruhások családjai készítették el nagy szeretettel.

Barta Boglárka Patrícia és Kovács Orsolya

(folytatás az előző oldalról)

gektől sem mentes – kérdését *Lukácsi Vilma* Az Úr vezet című versével. Természetesen most sem maradt el a kántor szakos hallgatók ének-zenei szolgálata, amely külsősökkel és nem kántor szakos teológiai hallgatókkal is kibővült. Az utóbbi csoport azon hallgatók köréből állt össze, akik felvették a kórusgyakorlat című kurzust, és az Istennek éneklés öröme szolgálatkészségükben is megnyilvánult. Érdekes és értékes hozománya ez egy tantárgynak. A zenei szolgálatok között *Fodor Péter*, *Kiss János*, *Milánkovics Dániel* és *Nagy Gergely* lelkipásztori szolgálatra készülő hallgatók tettek bizonyosságot életük különböző szakaszairól. Az imádságok után egymásnak áldást kívánva és imatámogatást ígérve válhatott el egymástól a Nap Utcai Baptista Gyülekezet és a Baptista Teológiai Akadémia oktatói-hallgatói közössége. A napot egy gazdag szeretetvendégséggel zárhattuk, ahol régi-új baráti beszélgetések zajlottak. Nagy áldás volt ez a teológusnap, hiszen a fogadó gyülekezet és tanárok biztonságos környezetében kóstolgathatják a hallgatók a szolgálat ízét – hiszem, hogy a Lélek erejét és elhívó Urunk áldását sem nélkülözve. Hála mindezért neki!

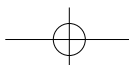
Szólláth Imre Rudolf

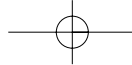
A várakozás isteni erény

A várakozásnak nincs órája, hanem állandó jelen bennünk. A Prédikátor könyve tanítja, hogy mindennek megvan a maga ideje: mindennek megvan a maga órája... ideje van a születésnek, és ideje a halálnak, ideje az ültetésnek és kiszakításnak...

Igen, mindennek megvan a maga órája. Nincs ideje a várakozásnak, szüntelen él bennünk. Él és élet. Nekünk nagyon nehéz várni, mert átpereg rajtunk az idő, mint homokórán a homokszemek. Egyetlen Valaki létezik, akinek léte az örökkévalóság. Ő tud várni. Isten. A türelmes Isten. Isten meg tudja várni, amíg mindennek elérkezik a maga ideje – az az idő, amelyet maga szabott meg. Az ember mindent egyszerre akar, Isten tudja, hogy a dolgok egymás után következnek.

Romano Guardini

A legmélyebb szeretet

Valamikor a karácsony előtti utolsó napon a szupermarketbe siettem megvenni a maradék ajándékokat, amiket korábban nem tudtam. Amikor megláttam a sok embert, panaszkodni kezdtem magamnak: egy örökkévalóságig fogok itt rostokolni, és még annyi más helyre kell mennem. A karácsony kezd egyre idegesítőbbé válni minden egyes évvel. Mennyire szeretnék csak lefeküdni és átaludni az egészet...

Végül is át tudtam magam fúrni a játékosztályra, és el is kezdtem átkozni az árakat, azon tűnődve, hogy a gyerekek tényleg játszani is fognak-e ezekkel a drága játékokkal. Amíg nézelődtem a játékosztályon, észrevettem egy kisfiút, aki olyan öt éves forma lehetett, egy babát szorított a mellkasához. Csak a haját simogatta a babának, és olyan szomorúan nézett. Aztán a kisfiú odafordult a mellette álló idős hölgyhöz:

- Nagyi, biztos vagy benne, hogy nincs elég pénzem, hogy megvegyem ezt a babát?

Az idős hölgy ezt felelte:

- Tudod te is: nincs elég pénzed, hogy megvedd ezt a babát, kedveském.

Aztán megkérte a fiút, hogy várjon itt öt percet, amíg elmegy szét nézni. Hamar el is ment. A kisfiúnak még mindig a kezében volt a baba.

Elindultam felé, és megkérdeztem tőle, kinek szeretné adni ezt a babát.

- Ezt a babát szerette a húgom leginkább, és ezt akarta a legjobban most karácsonyra. Nagyon biztos volt benne, hogy a Mikulás elhozza neki.

Azt válaszoltam, hogy talán a Mikulás tényleg el is viszi neki, de a kisfiú sajnálkozva válaszolt.

- Nem, a Mikulás nem viheti oda neki, ahol most van. Oda kell ahhoz adnom anyukámnak, és így ő odaadhatja a húgocskámnak, amikor odamegy.

A szemei olyan szomorúak voltak, amikor ezt mondta.

- A húgom Istenhez ment, hogy vele legyen. Apa az mondja, hogy anya is el fog menni Istenhez hamarosan, úgyhogy azt gondoltam, el tudná így vinni a húgomhoz.

Internet

Jézus és családja

Az ember Jézusról írni csak a négy evangélium szolgál megbízható forrásanyagul. A Biblián kívüli forrásokat aligha érdemes figyelemre méltatni. Egy család történetének leírásánál kiindulási pontként általában az ismerhető legrégebbi előd(ök) életének taglalása szolgál alapul. Két evangéliumban két genealógiai (származástani) táblázat is elvégzi ezt a visszatekintést. Most azonban a közvetlen elődökkel, a szent szülőkkel kezdjük vizsgálódásainkat. De nem akarjuk prédikációs stílusban kibővíteni a nagyon is szűkre szabott evangéliumi közléseket.

József azért jegyezte el Máriát, hogy feleségül vegye. Mindketten feddhetetlen életű emberek voltak. Azt bizonygatni nem kell, hogy Mária is a legtisztább szándéktól vezetettve akarja a házastársi kapcsolatot Józseffel megkötni és fenntartani. Emberileg semmiféle akadály nem mutatkozott annak, hogy a házassági szövetség megvalósuljon.

Két különös születéstörténet kapcsolódik egymásba az evangéliumokban. Természetes születésnek mondható mindkettő, de közelebről nézve mégis felfoghatatlan esemény. Az egyik rendhagyó születés Bemerítő Jánosé. Ez azért rendhagyó, mert Zakariás pap felesége, Erzsébet terméketlen volt, ez pedig abban az időben halálig tartó és alig elviselhető alárendeltségi fokozat volt az asszonyok között. Ez a szégyen pedig úgy véttet le róla, hogy akkor nyert kegyelmet Istentől, amikor már biológiailag is képtelenségnek számított emberek előtt a gyermekáldás elnyerése. Zakariás pap szolgálatvégzés közben hallotta meg Gábiel angyaltól az örömteljes üzenetet, hogy feleségének fia születik, amit nem hitt el maga sem, pedig ezért nem szűnt meg buzgón könyörögni Istenhez. Azzal akarta kételkedését igazolni az angyal előtt, hogy – ma így mondanánk – biológiailag mindketten már alkalmatlanok arra, hogy részesüljenek ebben az ajándékban! Ezért a kishitűségért a papnak megnémulással kellett bűnhődnie a beteljesedés idejéig. A kishitűséget nem a biológiai képtelenség tudata jelenti, hanem az a feltételezés, ami szerint Isten cselekvésének az előregedés mint rizikófaktor átléphetetlen határt szab!

Hat hónappal később ugyancsak Gábiel angyal ment el Názáretbe, hogy Máriának, József eljegyzett menyasszonyának vigye el a hírt, hogy fia születik. Ezt viszont ő azért nem tudta elfogadni, mert még nem

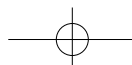
ment férjhez. Ez nem kételkedés volt, hanem az élet rendje Istentől megbott menetének ismerete. Az angyal azonban közölte vele a Szentlélektől születés különös esetét (mely Isten specifikus teremtő hatalmával történhet meg). Az angyal elmondta még azt a titkot is, hogy Mária idős rokona, Erzsébet már várja, fél év óta, ígért gyermekének megszületését. – Mária pedig megnyugvással fogadta az angyali hírt.

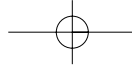
Mária sietve elment Júda egyik városába, ahol Erzsébet lakott, hogy meglátogassa a boldog rokont. Amikor Mária hangját Erzsébet meghallotta, miközben repesett benne a magzat, a Szentlélektől ihletve így kiáltott fel: Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhed gyümölcse! Hogyan is lehetséges ez, hogy az én Uram anyja jön el énhozzám?

Két leendő anya és két magzat találkozásának vagyunk ebben az igében tanúi. A találkozás magyarázatát a Szentlélek hatalma alá került Erzsébet mondja el. A repeső magzat benne a majdani Bemerítő János, akinek „előre örvendezése” már most ebben a titkos találkozásban megtörtént. Mária pedig anyja a még szíve alatt hordott magzatnak, akit Erzsébet már Uraként (Meváltójaként) magasztal! Az ígéretek és a megvalósulások értelem feletti módon kiábrázolódnak ott, ahol Isten cselekszik, és ahol az ő szolgálóleányai így szólnak: történjék velünk a te beszéded szerint!

Nem csoda, hogy József (amikor tudomására jutott mindez) tanácsatlannak érezte magát ebben a különös helyzetben, és az elválás gondolatát forgatta elméjében. Álmának anygala azonban világosságot teremt benne, és a megnyugvás boldogságával ajándékozta meg. Ne félj elvenni Máriát, mert ami benne fogant, az a Szentlélektől van! József is úgy cselekedett, ahogyan az Úr anygala parancsolta neki. Magához vette feleségét, és csendesen várt, amíg az ígért Gyermekek meg nem született.

Nem tiltást, hanem biztatást kapott József arra, hogy vegye feleségül jegyesét, Máriát. A názáretbeliek közlé-

seiből tudjuk, hogy Józsefnek és Máriának négy fiuk (Jakab, József, Júdás, Simon) és leányaik születtek, ők név és szám szerint nincsenek megemlítve. A názáretiek jól ismerték a családot, és felsorolásuk hitelt érdemlő. A római teológia álláspontja (körülményes magyarázkodása) szerint a felsorolt személyek csak unokatestvérei voltak Jézusnak. Ha azonban nagyon pontosak akarunk lenni, akkor azt mondhatjuk, hogy Jézus nem született, hanem testet öltött. Külsőleg ugyan ez természetes születésnek látszott, ám nem két ember termőerejének gyümölcseként. Képletesen csak azt mondhatjuk, hogy Mária csupán befogadta és hordozta a drága gyümölcsöt. Így ez a földi természetes születésektől lényegileg megkülönböztethető. A rokon mivoltot hordozó emberi génállomány itt „hiányzó” láncszem, amelynek továbbplántálása szóba sem jöhet.

Józsefnek és Máriának, mint már említettük, közös gyermekeik voltak a felsoroltak valamennyien. De ők már a természet általános rendje szerinti módon születtek. Ha pedig Jézust megkülönböztetjük tőlük a csodás születés okán, akkor ők valóban nem úgy testvérei Jézusnak, mint ahogyan egymásnak. Ők valóban egy apa és egy anya utódai voltak.

Amikor a római teológia azt bizonygatja, hogy Jézusnak csak unokatestvérei voltak, akkor ennél fontosabb a számára annak a bebizonyítása, hogy a szent szülőknek gyermekeik nem voltak! De akkor Jézusnak unokatestvérei sem lehetnek, mert nincs közöttük a „hiányzó” láncszem miatt rokon kapcsolat, nincs örökléstan kapcsolódás, hiszen más családba születtek bele a természet általános rendje szerint. A különös és az általános eleve nem lehet azonos! A gyermektelenség teóriája nem oldja meg a dogma gubancait!

Ne tekintsük Józsefet csupán névleges férjnek és apának, akinek csak az lehetett a dolga, hogy gerendákat ácsoljon! De Máriát se úgy, mint akinek elképzelt templomi képmását a további anyaság vállalása kiábrándítóan átfestene! Falun ma is mindenki mindenkit ismer. Nem kételkedhetünk abban, hogy ez Názáretben is így volt. Ezért a legértelmetlenebb dolog, hogy a közvetlen lakóközösség harminc éven keresztül szerzett egyenes ismereteit okoskodó emberek halva született eszméivel cseréljük fel. Ugyanakkor a „tudós” kételkedők eszméi – ki nem mondva is – árnyékba borítják az Isten által elrendelt családi intézmény létének jogosságát, és gyanúba hozzák

a férjnek és feleségnek a természet általános rendjét követő életcélját!

Fontos megjegyezni, hogy Márk evangéliuma teszi hangsúlyossá Jézus rokon kapcsolatát, amint a názáretiek tudták. Márk evangéliumának közvetett szerzője Péter apostol volt, aki maga is pontosan ismerte Mestere rokonságát, és nem „igazította” ki a názáretiek közvetlenül szerzett ismereteit, mivel azok megegyeztek a valósággal!

Tisztelettel és odaadással zárjuk szívünkbe az evangéliumok szent családját, és a fő helyet Jézus számára tartjuk fenn – a szívünkben!

Nagy Ferenc

Dal a szeretetről

*Hol ringott bölcsőd: palotában,
Vagy kis kunyhóban, sose kértem,
Itt vagy ott, egy az valójában,
Ez nem szegény, az meg nem érdem.
Más, amit kérlek tőled, gyermek,
Nézz a szemembe s úgy felelj meg:
Van-e szívedben szeretet?
Köztünk barátság így lehet.*

*Igaz szívvel ha tudsz szeretni,
Jöhetsz velem kéz-kézbe térve,
Csöpp szeretetért én tengernyi
Szeretetet adok cserébe.
Nincs gyűlölség, ahol én járok,
Be van temetve minden árok,
Mely embert s embert valaha
Egymástól elválaszt vala.*

*Ahol én járok, gazdag ember
Nincs, ámde szegényt sem találtok;
Kedve és tudás kit hova rendel,
Ott dolgozik, s nem hallasz átkot.
Erős a gyengét gyámolítja,
Senki a másét nem áltítja:
Kinek munkán a tenyere,
Mindég puha a kenyere.*

*Ahol én járok, teste, lelke
Tiszta öregnek s ifjú népnek;
Nagy és kicsiny versenyre kelve
Munkára minden jónak s szépnek.
Gyűlölség szennyét kisöpörvén,
Szeretet itt a legfőbb törvény:
Egyetlen lánc, mely megmaradt –
Nyomán egy csöpp vér sem fakadt.*

*Szeretet lánc! Kössed egybe
Szívét nagyoknak s gyermekeknek!
Gyűlölség! Légy úgy eltemetve,
Hírét se halljuk létednek!
Ez országnak minden lakója
Egymást szeresse, védje, ójja:
Naggyá ország csak így lehet –
– Csudát művel a Szeretet.*

Benedek Elek

Kempis Tamás szeretethimnusza

*Nagy dolog a szeretet, minden jónál
nagyobb, egymaga könnyűvé tesz minden terhet,
méltósággal visel minden méltatlanságot.
Mert a terhet nem érzi tehernek,
minden keserűt édessé, jóízűvé tesz.*

*Jézus nagylelkű szeretete nagy vállalkozások véghezvitelére sarkall,
arra biztat, hogy mindig tökéletesebbre vágyakozunk.
A szeretet fölfelé igyekszik,
nem akar semmi alantasba bonyolódni.*

*Aki szeret, röpiül, fut, örövend, szabad és semmi sem ejti rabul.
Mindent odaad, hogy mindent megnyerjen,
és mindene megoan mindenkiben,
mert mindennek fölötte az egy legfelségesebben talál megnyugvást,
akiből minden jó ered és kiárad.*

*Nem az ajándékot nézi, hanem minden jón túl ahhoz fordul,
aki ajándékokkal halmozza el.
A szeretet gyakran nem ismer mértéket,
hanem mértéktelenül tékozolja önmagát.*

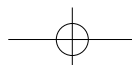
*A szeretet nem érez terhet, nem veszi számba a munkát,
többre igyekszik, mint amire ereje futja,
lehetetlent nem ismer,
mert azt hiszi, mindenre képes,
és minden szabad neki.*

*A szeretet virraszt és ébren alszik,
ha elfáradt, sem hagyja el magát,
szorongatvaán meg nem rémül,
hanem akár az eleven láng és lobogó fáklya,
fölcsap, és bátran keresztülhatol mindenben.*

*A szeretet gyors, őszinte, figyelmes,
víg és kedves, erős, türelmes, hűséges, okos,
kitartó, bátor, sosem keresi önmagát.
Mert amint valaki önmagát keresi,
a szeretetből kihullik.*

*Körütekintő a szeretet, alázatos és törvénytudó,
nem puha, nem könnyelmű,
nem hiábavalóságokra törekvő,
józan, tiszta, állhatatos, nyugodt,
és minden érzekre vigyázó.*

(Részlet)

Boldog vagyok!

Mert megismertem Jézus Krisztust személyes megváltómként, aki megbocsátotta a bűneimet, gyermekévé fogadott, sőt munkatársának hívott el. Hálás vagyok a kegyelmi időért, amiben élhetek és dolgozhatok. Örülök az egészségnek is, amit kaptam még tőle. Hálás vagyok a családomért. Szülőkért, akik mindennap imádságban hordoznak. Mellettünk állnak, számíthatunk rájuk, ők is számíthatnak ránk. Testvéreinkért is és barátainkért, munkatársainkért, akikkel könnyebb együtt vinni a szép, Isten adta terheket. Feleségemért, *Ágiért*, aki szeret, és hú társam már 32 éve. Boldogít mindennap a mosolya, kedvessége, szerelmes szeretete, fényesítő helytállása. Ha gyermekeimre gondolok, öröm tölt el. A szeretet Istene adta őket nekünk egy időre, hogy szeressük, neveljük és áldjuk őket. Szép, harcos, nemes és formáló évek voltak ezek. De kirepült az utolsó madárka is júliusban. Bizalom és remény tölt el, mert Krisztusra, a legmegbízhatóbb lényre bízták az életüket, és követik, szolgálják őt. Hálás vagyok értük, mert megragadták a szent kezet, felismerték és elfogadták az üdvözülés, boldogulás egyetlen módját. Nem az egyetemi diploma, viszonylagos jólét és az előttük álló lehetőségek teszik boldoggá és reménykedővé őket, hanem Krisztus. Érkeznek az unokáink is. Már öt megszületett. Gyönyörűség minden perc, amit velük tölthetünk. Isten jószágát, szépségét és hatalmát látjuk bennük is. Milyen szép dolog nagyszülőnek lenni. Hordozzuk őket a szívünkön, de nem mi vagyunk a felelősek nevelésükért. Bölcsességet és erőt kívánunk, meg bátorságot a szülőknek a neveléshez. Tudjuk, hogy nem könnyű, de Krisztussal ez is menni fog. Áldást kívánok rátok, szeretteim, és köszönöm mindenki irgalmát és jószágát irányomban. Áldott adventet! Áldott ünneplést! Fényes jövőt, mindennek ellenére és mindenek fölött, hit által!

Bayer György

Lehetőség: Jó lehetőség az evangélium továbbadására a szórólapon. Bár a személyes kapcsolat a leghatásosabb missziós, evangelizációs módszer, de jó, ha van nálunk egy

(folytatás a következő oldalon)

Dicsőség a magasságban Istennek!

„Hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik dicsérték Istent, és ezt mondták: Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békeesség, és az emberekhez jóakarát.” (Lk 2,13–14)

Az a világ, amelyben Jézus megszületett, nem a romantika világa volt, nem is a vallás szaktekintélyeinek zárt, elit világa, hanem nagyon is valóságos és megnyomorított világ. A Római Birodalom tartományai, közte Júdea és Galilea tele voltak földjüket vesztett, elszegényedett vidéki lakossággal. Jézus ezek közé jött. Valóságosan emberre lett, mint amilyen bármelyik szegény kisfiú volt Jézus korában.

Mielőtt Buddha megszületett, – a legenda szerint – megállt a természet járása. Minden fűszál a megvilágosodott e világra lépésének varázsától megváltozott, kedvesen egymáshoz hajolt. A madarak egy pillanatra megálltak a levegőben. A vízilovak visszatartották lélegzetüket. Lótusz ringatózott a vizek felszínén. A napfény megcsókolta a földet. Minden remegett a várakozástól, mert megszületett e világra Gautama Buddha, aki majd megváltoztatja a világot.

Jézus Betlehemben született, amely Jeruzsálemtól délre hét kilométerre van. Születési helyének üzenete: a Dávidnak adott isteni ígéret teljesedőbe mennek. Isten hú maradt Dávidnak adott szavaihoz. Nem úgy teljesítette ugyan, ahogy várták, de teljesítette, mégpedig az ő isteni természetének megfelelően. Az események, amelyekről az evangéliumok beszámolnak, nélkülözik a legendák csodás elemeit, ellenben nagyon is valóságos történeti tényekről adnak hírt.

Éppen ugyanezekben a napokban bontott zászlót egy galileai férfi, név szerint Júdás annak érdekében, hogy helyreállítsa Izraelnek a királyságot. Ez a felkelés is – mint annyi másik – elbukott (ApCsel 5,37). Isten másfajta királyságot kezdett felállítani önmagának az Úr Jézus eljövételével. Elhatározta és megvalósította Jézus Krisztus születésével, hogy az egész földre kiterjeszti uralmát. Az Úr Jézus küldetése megkezdésekor nem vette fel a kapcsolatot korának vezető embereivel. Isten uralma mégis ellenállhatatlanul elindult általa. Mivel ez nem politikai uralom, hanem

az Isten országának hatalma az emberek szívében, más eszközöket használt, lelkieket, és nem az erőszakot. A világ fiai épp ezért nem tartják jelentőségteljesnek a Krisztus-eseményt.

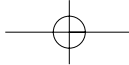
Éppen csak megszületett az Úr, pontosan Betlehemben, és nem Názáretben, ahol pedig szülei laktak, már menekülnie kellett. Az adóösszeírás miatt mentek Betlehembe, ahol Máriaának elérkeztek a szülés napjai. Valószínűleg a zsidó politikai ambícióktól való elzárkózásuk miatt nem volt számukra hely valahol a rokonoknál. Ezért született az Úr egy istállóban, ahol állatok ettek és piszkítottak. A prófécia beteljesedése miatt kellett azonnal menekülniük. Az esztelen király, Heródes, miatta gyilkoltatott le ártatlan gyermekeket.

Itt még nincs szó semmi tudatoságról a vele szemben ellenségesen fellépő erők részéről. Mint amikor az Úr Jézus majd kifejti tanítását, megértik, és éppen azért fordulnak ellene. A két világ mégis a maga természetére viselkedik. Az egyik a földi hatalom és dicsőség világa, a másik Isten hatalmáé és dicsőségéé. Az egyik az embereket használja a maga céljainak elérésére, a másik az embereknek kínál segítséget abban a kiszolgáltatott helyzetben, amelyben éppen vannak.

Isten meg nem érdemelt szeretete Krisztusban olyan közel jött az emberekhez, mint még soha. Jézus engedte magát „kihasználni”, rendelkezésére állt minden embernek, betegeknek, vakoknak, sántáknak, bűnösöknek, szolgálóknak, szabadoknak, sőt még ellenségeinek is, egészen a kereszthalálig. Isten dicsősége ebben mutatkozott meg.

A két világ azonban a kezdet kezdetétől összeütközésben volt és van egymással. Vagy az egyiknek, vagy a másiknak el kell pusztulnia. Ne tévesszen meg senkit: mivel Jézus által Isten hatalma érkezett a földre, az Úr Jézus egyszerűsége és áldozatos élete nem gyengeségének a jele, hanem Isten hatalmáé, amely ebben a gyengeségben mutatkozik meg. Ebben a kontrasztban: hogy a nagy lett kicsivé. Minden hatalom és gazdagság birtokosa szegénnyé. A dicsőség azért is Istené, mert azt nem egy soha nem volt tündérország mesevilágába, hanem a föld rászoruló szegényei számára hozta el.

Hegyi András

A testet öltés etikája

Különös kettősség figyelhető meg az újszövetségi könyvekben, amire nemrégén újból rácsodálkoztam. Néha elmond egy kijelentést az ige Isten előtti állapotunkról, például hogy „Krisztust öltöttétek magatokra” (Gal 3,27b), majd máshol pedig felszólít, hogy „öltétek magatokra az Úr Jézus Krisztust” (Róm 13,14). Vagy Pál apostol ezt mondja: „Ha a Lélek által élünk, akkor éljünk is a Lélek szerint!” (Gal 5,25) Az Ige tehát elmondja kijelentő módon, hogy Isten tett valamit értünk vagy velünk; és maga ez az esemény hordozza a felszólítást is, amit aztán néha külön is megfogalmaz. Nekünk annak az állapotnak megfelelően kell élnünk, amibe az isteni kegyelem által kerülünk. Az Úr ugyanis megterem-

tette az erkölcsi alapot arra, hogy igeszerű, Krisztushoz hasonlító lehessen az életünk.

Hogy is van ez?! Megadta az Úr, és mégis felszólít ugyanarra? Igen. Ha ezt az egymást kiegészítő kettősséget elfogadjuk, akkor azt gondolom, hogy Krisztus testet öltésének tükörképéhez is közelebb jutunk. Krisztus ugyanis nem „karácsonyünnep-alapítónak” jött a földre. Isten jóakarátának ez a csodálatos megnyilvánulása, hogy elküldte egyszülöttjét, a lehető legcél tudatosabb tett volt. A végső célja ennek a te és az én üdvösségem.

Mit jelent ki, és mire szólít fel minket az Ige Krisztus születésével kapcsolatban? Talán a legtömörebb kifejtése ennek a Kol 1,15. verse: „Ő a láthatatlan Isten képe, az elsősülött minden teremtmény közül.” Az „elsősülött” eredeti szavából képződött a „prototípus” kifejezés is. Krisztus azért jött, hogy „prototípusa” legyen az embereknek! Neked és nekem is. Isten szándéka már a teremtéskor is az volt, hogy Krisztushoz hasonlóvá formáljon bennünket. A bűn miatt eltorzult képmás helyreállása Krisztusban vált lehetővé.

Ennek első lépése az, amit először Nikodémus hallhatott Jézus szájából: „újonnan kell születnetek.” (Jn 3,7) A továbbiakról János első levelének van fontos mondanivalója. El kell hagyni a bűnt. „Aki az Istentől született, az nem cselekszik bűnt, mert az ő magja van benne, és nem vétkezhet, mert az Istentől született.” (1Jn 3,9) És igaz életet kell élni: „Ha tudjátok, hogy ő igaz, ismerjétek fel, hogy aki az igazságot cselekszi, az is mind tőle született!” (1Jn 2,27) Mindent a szeretet jegyében kell tenni: „aki szeret, az Istentől született, és ismeri Istent” (1Jn 4,7).

Jézus születésének tehát ezek a szükségszerű következményei Isten eredeti terve szerint. Csak ha elhatározom ezekre magamat, úgy teljesülhet Isten célja Krisztus megszületésével. Ekkor válhatnak számomra a karácsonyi ígék jövő idejűvé, feladattá. Ha Krisztus megszületik bennem, elindulhat a megszentelődés folyamata. Ez új, napról napra újuló isteni életmódot hoz közel, tesz elérhetővé. Ez a testet öltés etikája.

Sinka Csaba

(folytatás az előző oldalról)

információs anyag, mely az evangéliumot tartalmazza, mely Jézushoz biztat, hitre hív, bátorít. Jó, ha ezt oda tudjuk adni. Olcsóbb is, mint keresztyén könyvet vagy Bibliát nyomni valaki kezébe. Persze itt van a következő fokozat is, a szórólappal után egy evangélium. Szabad hinnünk, hogy elvégzi általa Isten, amit akar. Természetesen ahhoz meg kell venni és kézbe kell adni. Aki megkapta, jó, ha olvassa is, mert anélkül nem jut a szívbe az ige magja. Hiszek Krisztusban. Hiszek az igehirdetésben. Hiszek a Szentlélek munkálta ige hatalmában, átforgató erejében. Te is hiszed ezt? Akkor tegyünk biztosságot róla! Rendelj szórólappot vagy evangéliumot! Szívesen küldjük azért, hogy legyen mit kézbe, szívbe adnod. Nem a raktárnak gyártjuk őket, hanem az előbb említett célra. Áldjon meg az Úr szőlőjében lelki munkádban! Számítunk megrendelésedre! Segítünk, hogy missziómunkás lehess! Mindenki megtért már a munkahegyeden, utcádban, faludban, városodban? Nem? Akkor tette fel! A te munkád sem hiabavaló az Úrban.

Bayer György BMA, Jánoshalma
6440, bmszbayer@t-online.hu

Emlék karácsony

Idők teljességében
ahogy elrendeltetett,
közénk jött a Szeretet,
az Élet szeretője,
de jaj! mi lett belőle;
mivé tette a hitetlen
időket múlató ego
a varázslatos ünnepet:
fenyőfákon gyertyalángok,
megvalósult földi álmok.
S fényben égő egek alatt
mámoros szavak hangzanak...
Eltorzult csodás nagy ünnep,
galád szív vaksággal büntet –
De angyal jelenésében
remény gyúlt ígéréteben.
Az új szent Élet reménye,
testben jött örök Igéje.

Venyercsán László

Most igazán örülök

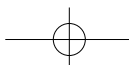
Most igazán örülök, mert eljöttél hozzám is. Megszülettél nekem is, és most én is elhoztam ajándékaimat: néhány összevissza gondolatot, melyeket jelenléted kibogoz. Egy gyarló életet, melyet szereteted megújít. Néhány hamis hangot, melyet jószágod megtisztít. Köszönöm, hogy mindezt odaadhatom neked.

Most igazán örülök, mert te tetted késszé szívemet, hogy befogadhassalak. Hogy érezzem közelségedet, hogy mindig velem lehess. Köszönöm az utánad való vágyakozást, mellyel lelkemet betöltöd.

Most igazán örülök, mert velem vagy, és tudom, hogy nem akarsz elhagyni; mert hívsz szüntelen hívogatással, bármerre, bármelyik úton járok; mert előttem jársz és vezérelsz, mutatod a célt, az irányt. Köszönöm, hogy eljöttél és összekötsz Istennel az élet útján.

Immánuel: Velünk az Isten!

Vladika Zsófi

Ha szerető otthon

(A balatonszemesei országos lelkipásztor-értekezleten elhangzott előadás összefoglalása, amely nem csak lelkipásztoroknak hasznos, főként karácsony előtt. A szerk.)

Ha szerető otthon vár haza – ne hidd, hogy jobban csináltad eddig, mint mások! Ne hidd, hogy csak rajtad múlik, hogy ez mindig is így legyen! Légy hálás, alázatos, és vigyázz, hogy el ne ess!

Ha káosz és fájdalom az otthonod – ne hidd, hogy ezzel egyedül vagy! Nem csak a te hibád ez. A te felelősséged csak annyi, hogy te mit teszel. A többi nem is kéri téged számon.

Bárhogy is, de helyed, sőt feladatod van a saját családjában – ez viszont számon kéri téged. Ehhez néhány impulzus:

1. Tisztáznod kell magadban, hogy adott pillanatban hol a helyed. Jézus sem volt soha két helyen egyszerre, nem tette meg ezt a csodát, amire a mindenütt jelenvalóság isteni tulajdonsága híján mi képtelenek vagyunk. Megnyugtató, hogy nem a család vagy a gyülekezet vagy a munka van előbb, korunk betegsége ezt hajszaként megélni. Isten adott pillanatban kizárólag egy helyen akar látni. Keresd akár percenként! És állj oda két lábbal!

2. De mit sem ér ez, ha a házas-társad másképp érez, és vádol. Közös célok alapján, közös lelki alapot kell keresni, egyetértést, különben hogyan „járnak-e ketten együtt, ha nem egyeztek meg” (Ám 3,3)? De amíg ez nincs meg, még a szolgálat is kockázatos, hiszen „minden ország, amely meghasonlik önmagával, elpusztul, és egyetlen város vagy ház sem maradhat fenn, amely meghasonlik önmagával” (Mt 12,25).

3. Ezért kell nagyon figyelniük a társunkra. Nemcsak arra, hogy mit csinál vagy nem csinál, hanem hogy

(folytatás a következő oldalon)

Karácsonyi mese

Nagyapánk ott ült szokott helyén a kandalló mellett, s olykor egy-egy bükkfa hasábot vetett a sziporkázó tűzre. A szűzdohány füstje kék felhőbe burkolta pipázó alakját ott a nagyszoba végében, s ezüstös szakállán olykor megcsillant a láng.

Mi gyermekek a mennyezetig érő, gyertyafényben izzó karácsonyfa körül álltunk elfogódottan, és izgalomtól elmeredt szemmel, és sóvár pillantásokat vetve a karácsonyfa alatt fölhalmozott ajándékokra, hűségesen elénekeltük a Mennyből az angyal összes verseit.

Ének után apám fölolvasta a betlehemi csillag történetét a Bibliából, elmondtuk közösen a karácsonyi imádságot, s azzal nekiestünk a játékoknak, akár karámba szorított birkanyájnak az éhes farkascorda.

Kis idő múltával nagyapánk megszólalt ott a kandalló mellett a maga érdes vénemberhangján:

– Aztán tudjátok-e – kérdezte –, hogy miképpen keletkezett tulajdonképpen a karácsony?

– Akkor született a Jézus Krisztus – felelte Margit húgom okosan új babaháza előtt térdepelve, s nagyapánk bölintott rá.

– Ez igaz – mondta –, merthogy ő volt az Úristen legnagyobb karácsonyi ajándéka az emberi világ számára. De maga a karácsony már régen megvolt akkor. Ha ideültök mellém a tűzhöz, elmondom, hogyan keletkezett.

Köréje gyűltünk a szőnyegre, mindegyikünk valami új játékot cipelve magával, s figyelmesen lestük a száját, mert nagyapánk nagyon szép és érdekes meséket tudott ám.

– Hát az úgy volt – kezdte el, miután nagyot szippantott a pipájából –, hogy réges-régen, amikor Noé apánk unokái megépítették volt a Babel tornyát, s annak ledőlte után nem tudták megérteni egymást többé, mert az önzés összezavarta a nyelvüket, az irigység és az elfogultság egyre jobban és jobban kezdett elhatalmasodni ezen a földön. Aki nem volt olyan ügyes, mint a szomszédja, azt ölte az irigység, hogy a másíknak szebb háza van.

Aki rest volt megművelni a földjét, az irigyelte azt, akinek szebb búzája termett, s mikor az irigykedés már igen-igen elhatalmasodott az embereken, akkor megszületett benne a gonoszság. A rest lopni kezdett, a tolvaj gyilkolni, s a kéregető rágyújtotta jötevéjére a házat.

Addig-addig, hogy egy napon aztán az Úristen odafönt az égben megsokallotta az emberek gonoszságát, s rájuk szabadította a sötétséget és a hideget.

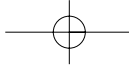
A nap eltűnt az égről, a vizek befagytak, s a rablógyilkos számára nem termett többé semmi az elrablott földön. Nagy fázás, éhezés és pusztulás következett ebből az egész emberi világra. Mikor pedig már közeledett erősen az idő, mikor minden emberi életnek el kellett volna pusztulnia a földön, az Úristen odaintette maga mellé kedvenc angyalát, a Világosságot, és ezt mondta neki: „Eridj le, hű szolgám, s nézz körül a földön, melyet gonoszsága miatt pusztulásra ítélttem! Vizsgálj meg minden embert, asszonyt és gyermeket, s akiben még megtalálsz egy csepp kis nyomát a jóságnak, annak gyűjtsd meg a szívét! Én pedig majd az utolsó előtti napon aláézek a földre, s ha csak egy kicsike világosságot is látok rajta, megkönyörülök az emberi világon, s megváltoztatom az ítéletet, amit kiróttam rája.”

Ezt mondta az Úristen, s a Világosság angyala alászállott a földre, hogy teljesítse a parancsot.

A föld sötét volt és hideg. Mint a csillagtalán, zimankós téli éjszaka, olyan. Az emberek tapogatózva jártak az utcákon, s akinek még volt egy darabka száraz, fagyott kenyere, az elbújt vele a pincék mélyére, hogy ne kelljen megossza mással. Egy birkabőr bundáért meggyilkolta apját a fiú, s akinek még tűz égett a kemencéjében, az fegyverrel őrizte szobája melegét a megfagyóktól. Az angyal nagyon-nagyon elszomorodott, hogy hasztalan járta az emberi világot, mert nem talált benne sehol egy fikarcnyi jóságot sem.

Lassanként kiért a városból, s ahogy a dűlőúton haladt fölfele a

hegyek irányába, egyszerre csak összetalálkozott a sötétben egy emberrel, aki egy döntött fát vonszolt magával kínlódva.

Kiéhezett, sovány ember volt, s csak szakadt rongyok borították a testét, de mégis húzta, vonszolta magával a terhet, bár majdnem összeroskadt a gyöngeségtől.

„Minek kínlódsz ezzel a fával? – kérdezte meg az angyal. – Hiszen ha tüzet gyújtánál belőle magadnak itt, ahol állsz, megmelegedhetnél mellette.”

„Jaj, lelkem, nem tehetem én azt – felelte az ember. – Asszonyom, s kicsi fiacskám van otthon, kik fagnak meg, s olyan gyöngék már, hogy idáig nem jöhetnének el. Haza kell vigyem nekik ezt a fát, ha bele is pusztulok.”

Az angyal megsajnálta az embert, és segített neki a fával, s mivel az angyaloknak csodálatos nagy erejük van, egyszerre csak odaérték vele a sárból rakott kunyhóhoz, ahol a szegényember élt.

Az ember tüzet rakott a kemencében, s egyszeriben meleg lett tőle a kicsi ház, s míg egy sápadtra éhezett asszony s egy didergő kislány odahúzódtak a tűz mellé melegedni, az angyal meggyújtott egy gyertyát az ember szívében, mert jósgót talált abban.

„Édesanyám, éhes vagyok...” – nyöszörögte a gyermek, s az asszony benyúlt a rongyai közé, elővett egy darab száraz kenyeret, letörte az egyik sarkát, s odanyújtotta a gyermeknek.

„Miért nem eszed meg magad a többi? – kérdezte az angyal. – Hiszen magad is olyan éhes vagy, hogy maholnap meghalsz.”

„Az nem baj, ha én meghalok – felelte az asszony –, csak legyen mit egyék a kicsi fiam.”

S az angyal ott nyomban meggyújtotta a második gyertyát is, és odahelyezte az asszony szívébe.

A gyermek leharapott egy kis darabot a kenyér sarkából, aztán megszólalt:

„Édesanyám, elhozhatom két kis játszótársamat a szomszédból? Ők is éhesek, s nincs tűz a házukban. Megosztanám velük ezt a kis kenyeret, meg a helyet a tűznél!”

Az angyal pedig meggyújtotta a harmadik gyertyát is, és odaadta a kislánynak, aki boldogan szaladt ki a gyertyával a sötét éjszakába, hogy fénye mellett odavezesse kis társait a tűzhöz és a kenyérhez.

S pontosan ekkor érkezett el az utolsó előtti nap, és az Úristen alá nézett a földre, s a nagy-nagy sötétségben meglátott három kis pislákoló gyertyalángot. És úgy megörvendett annak, hogy az angyal mégis talált jósgót a földön, ha nem is többet, csak hármat, hogy azon nyomban megszüntette a sötétséget, visszaparancsolta a napot az égre, s megkegyelmezett az emberi világnak.

S azóta minden esztendőnek a vége felé az Úristen emlékeztetni akarja az embereket arra, hogy a gonoszság útja hova vezet, s ezért ősszel a napok rövidülni kezdenek, a sötétség minden este korábban szakad alá, és minden reggel későbbben távozik, hideg támad, és befagnak a vizek, s a sötétség uralma lassan elkezd megfojtani a világot. Mi emberek pedig megijedünk, s eszünkbe jut mindaz a sok rossz, amit elkövettünk az esztendő alatt, és amikor eljön a legrövidebb nap, és a Világosság angyala alászáll köztünk jósgót keresni, egyszerre mind meggyújtjuk a karácsonyfák gyertyáit, hogy az Úristen ha alátérint, fényt lásson a földön, s megbocsássa a bennünk lévő jó miatt a bennünk lévő rosszat.

– Ez a karácsony igazi meséje – fejezte be nagyapánk ott a kandalló mellett azon a régi-régi karácsonyestén – én pedig azért mondtam el nektek, gyerekek, hogy megjegyeztétek jól, és emlékeztetek reá. Mert ez a mi emberi világunk újra építeni kezdi a Babel tornyát, melyben egyik ember nem értheti meg a másikat, jelszavakból, hamisságokból, elfogultságokból és előítéletekből, s jönni fog hamarosan az irigység is, a rosszindulat, meg a gonoszság, melyek miatt az Úristen újra pusztulásra ítéli majd az embert. Tolvajlás és gyilkosság fog uralkodni a földön, s ha a nyomorúság és a nagy sötétség rátok szakad majd, akarom, hogy emlékeztetek: csak a szívetekben égő gyertya menthet meg egyedül a pusztulástól.

Wass Albert

(folytatás az előző oldalról)

ki ő, hogyan érzi magát. Ha nem vesszük tudomásul szükségleteit, akkor csak gyorsítjuk összeomlását elvárásainkkal, kéréseinkkel. Elsődleges lelkipozíciói kötelességünk tehát mindenki más előtt a házastársunk felé való szolgálat. „Mert ha valaki a maga háza népét nem tudja vezetni, hogyan fog gondot viselni az Isten egyházára?” (1Tím 3,5) De ha valaki „szereti a feleségét, az önmagát szereti” (Ef 5,28), magyarul nem választható el élesen szolgálatunk sőt saját pusztá létünk házastársunk, családjunk lelki helyzetétől. Ezt a tényt nem szégyellnünk kell, hanem imára és tettekre kell váltanunk. Ez a mi nagy esélyünk, és Isten kegyelme ebben támogat!

Boros Dávid
(Kiskőrös)

Most jöhet Isten!

Egy férfi megtudta, hogy Isten el akar jönni hozzá.

– Hozzám? – kiáltotta. – Az én házamba?

Berohant minden szobába, a lépcsőn rohangu fel-le, felmászott a padlásra, lement a pincébe. Más szemmel látta a házát.

– Lehetetlen! – kiáltotta. – Ebben a porfészekben nem lehet vendéget fogadni. Minden tele kacattal. Nincs hely a pihenésre. Nincs levegő.

Feltépte az ajtót, ablakot.

– Testvéreim! Barátaim! – kiáltott. – Segítsetek kitakarítani! Valaki! De gyorsan!

Elkezdte sepregetni a házát. Valaki jött segíteni neki. Kicipeltek a ház elé a kacsát, összeaprították és elégették. Felsikálták a lépcsőt és a padlót. Több vödör vizet használtak el az ablakok lemosásához. És még mindig koszos volt minden zezug.

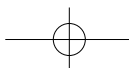
– Soha nem fog sikerülni! – lihegte a férfi.

– De megcsináljuk! – mondta a másik.

Egész nap igyekeztek. Mikor este lett, bementek a konyhába, és megterítették az asztalt.

– Így – mondta a férfi –, most jöhet ő, a vendégem! Most jöhet Isten. De hol marad ilyen soká?

– De hát itt vagyok – mondta a másik, és leült az asztalhoz. – Gyere, egyél velem!

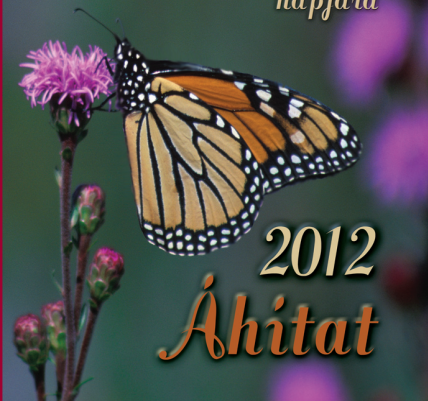

A teljes írás Istentől ihletett...

Kedves Békehírnök-olvasók! Jól teszik, ha napi csendességük megtartásakor a Biblia rendszeres olvasása mellett fontosnak tartják az áhítatoskönyvet is a kezükbe venni.

Keresztyén hívó életünk alapvető szükséglete, hogy ne csak testünk táplálásáról gondoskodjunk rendszeresen, hanem halhatatlan lelkünk megerősítését is fontosnak tartjuk. Ez pedig elképzelhetetlen Isten igéjének folyamatos olvasása és tanulmányozása nélkül. Ehhez nyújt segítséget ez a napi elmélkedéseket tartalmazó kiadvány, ami arra a célra készült, hogy reggeli és esti egyéni csendességünk vagy családi áhítataink, illetve gyülekezeti alkalmaink vezéregéjét és hozzá kapcsolódó rövid magyarázatait ajánlja föl a kedves olvasóknak.

*Bibliai elmélkedések
az év minden
napjára*

Az Áhítat két évtizede készül ebben a formában. Kezdetben magyarországi lelkipásztorok állították össze a tematikát és írták az elmélkedéseket. Az utóbbi évtizedben a határon túli testvérek is bekapcsolódtak a szerkesztésbe és az elmélkedések elkészítésébe. Így vált ez az összeállítás a Magyar Baptisták Világszövetségének kiadványává, amit előszeretettel olvastak az óhazában éppen úgy, mint a szomszédos országrészekben, vagy éppen a tengerentúlra sodródott, szórványban élő magyar baptisták többsége.

(folytatás a következő oldalon)

Aliansz-imahét – 2012. január 1–8.

Január 1., vasárnap
Átfornál a Feltámadott

1Kor 15,51–52.55–57: „*Íme, titkot mondok nektek: nem fogunk ugyan mindnyájan elhunyni, de mindnyájan el fogunk változni. Hirtelen egy szempillantás alatt, az utolsó harsonaszóra; mert meg fog szóvalni a harsona, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, mi pedig elváltunk... Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod? A halál fullánkja a bűn, a bűn ereje pedig a törvény. De hála az Istennek, aki a diadalt adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által!*”

„Mintha nem is ő lenne, úgy megváltozott” – mondjuk néha, amikor valaki a megszokottól eltérően reagál, vagy másképpen viselkedik. Néha mi is azt kívánjuk, hogy bárcsak átváltozhatnánk. Jézus Krisztusnak ez a terve velünk. Ez az életprogramunk, ez az ő nagyszerű célja veled és velem is.

Mi is, már most részesülhetünk a Feltámadott erejében, ha találkozunk vele, és követjük őt. S akkor gondolkodásunk, beszédünk, magatartásunk már most átfornálódik, átváltozik, s ez hatással lesz a világra.

Hétköznapi hit: A hit alapvető témáit fejleszteni istentiszteleteken, házi körökben, csendesnapokon, konferenciákon. Új formákat találni, amikkel a hitet beágyazhatjuk a hétköznapiokba. Imádkozzunk, hogy ez sikerüljön!

Január 2., hétfő
Átfornál a Szenvedő

1Pt 2,21–25: „*Hiszen erre hívottatok el, mivel Krisztus is szenvedett értetek, és példát hagyott rátok, hogy az ő nyomdokait kövessétek: ő nem tett bűnt, álnokság sem hagyta el a száját, mikor gyalázták, nem viszonozta a gyalázást; amikor szenvedett, nem fenyegetőzött, hanem rábízta ezt arra, aki igazságosan ítél. Bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy miután meghaltunk a bűnöknek, az igazságnak éljünk: az ő sebei által gyógyultatok meg. Mert olyanok voltatok, mint a tévelygő juhok, de most megtértetek lelketek pásztora-hoz és gondviselőjéhez.*”

Hétköznapi hit: Elhiszem ezt. Rólam van szó. Megélem ezt. Tanulok Jézustól, és jó szívvel megteszem azt, ami neki fontos volt. Jézus odafordulását megélni. Türelemesen szeretni. Egy természetes kegyességet kifejleszteni, ami magától értetődő és nem tolakodó. Ezért imádkozunk.

Január 3., kedd
Átfornál a Király

Zsolt 2,1–8: „*Miért tombolnak a népek, milyen hiábavalóságot terveznek a*

nemzetek? Összegyűlnek a föld királyai, a fejedelmek együtt tanácskoznak az Úr ellen és felkentje ellen: Dobjunk le magunkról bilincseiket, tépjük le köteleiket! A mennyben lakozó kineveti, az Úr kigúnyolja őket. Majd így szól hozzájuk haragjában, izzó haragjában így rémíti meg őket: Én kentem föl királyomat szent hegyemen, a Sionon! Kihirdetem az Úr végzését. Ezt mondta nekem: Az én fiam vagy! Fiamná fogadtalak ma téged! Kérd tőlem, és neked adom örökségül a népeket, birtokul a földkerekséget.”

Hétköznapi hit: A hibás fejlődést korrigálni. Programjainkat megvizsgálni. Felfedezni egymást a hét folyamán. Embereket megerősíteni. Közösséget megélni. Szeretetet megtapasztalni. Hétfői gyülekezetté válni. Ezekért könyörgünk.

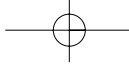
Január 4., szerda
Átfornál a Győzedelmes

Róm 12,17–21: „*Ne fizessetek senkinek rosszal a rosszáért! Arra legyen gondotok, ami minden ember szemében jó! Ha lehetséges, amennyire tőletek telik, éljétek minden emberrel békességben! Ne álljatok bosszút önmagatokért, szeretteim, hanem adjatok helyet az ő haragjának, mert meg van írva: »Enyém a bosszúállás, én megfizetek« – így szól az Úr. Sőt, »ha élhezik elenséged, adj ennie, ha szomjazik, adj innia; mert ha ezt teszed, paraszat gyűjtesz a fejére«. Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a rosszat a jóval!*”

Hétköznapi hit: Beszédre készen állni. Felismerhetően élni. Hitelesnek maradni. Újra átgondolni a jeleket (a keresztet a nyakunkban, az imádságot étkezés előtt, „Jézus él” kitűző viselését a kabátunkon). Melyek ezek közül saját korunk jelei? Imádkozzunk, hogy a Szentlélek megtanítsa mindezt!

Január 5., csütörtök
Átfornál a Megbízó

Jn 20,19–23: „*Aznap, amikor beesteledt, a hét első napján, ott, ahol összegyűltek a tanítványok, bár a zsidóktól való félelem miatt az ajtók zárva voltak, eljött Jézus, megállt középen, és így szólt hozzájuk: »Békesség néktek!« És miután ezt mondta, megmutatta nekik a kezét és az oldalát. A tanítványok megörültek, hogy látják az Urat. Jézus erre ismét ezt mondta nekik: »Békesség néktek! Ahogyan engem elküldött az Atya, én is elküldelek titeket.« Ezt mondván rájuk lehelt, és így folytatta: »Vegyetek Szentlelket! Akiknek megbocsátjátok a bűneit, azok bocsánatot nyernek, akiket pedig megtartjátok, azoknak a bűnei megmaradnak.«*”

Hétköznapi hit: Számolni Istennel a hétköznapi napokban. Krisztus iránti bizalmat erősíteni magamban. A Szentlélek erejére támaszkodni. Megtanulni élni. A munkahelyen is hitből élni. A hitünkhöz illeszkedő formákat találni. Összhangban tartani privát és munkahelyi értékeket. Imádkozunk, hogy „fantáziadús” hitünk legyen!

Január 6., péntek Átformál a Barát

Jn 15,11-15: „Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömetök teljessé legyen. Az az én parancsolatom, hogy úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket. Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mint ha valaki életét adja barátaiért. Ti barátaim vagytok, ha azt teszitek, amit én parancsolok nektek. Többé nem mondalak titeket szolgálóknak, mert a szolgáló nem tudja, mit tesz az ura. Titeket azonban barátainknak mondalak, mert mindazt, amit hallottam az én Atyámtól, tudtul adtam nektek.”

Hétköznapi hit: Politikában, társadalomban és a munkahelyen átvenni a felelősséget, és ezt a gyülekezeti munka részeként kezelni. Megélni hétköznapi mindazt, ami fontos nekünk vasárnaponként. A jótékony kapcsolatokat ápolni és jó szomszédságban lenni. Mindezekért imádkozunk kell!

Január 7., szombat Átformál az ő Lelke

2Kor 3,17-18: „Az Úr pedig a Lélek, és ahol az Úr Lelke, ott a szabadság. Mi pedig, miközben fedetlen arccal, mint egy tükröben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyáján, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre.”

Hétköznapi hit: Természetesen megélni keresztyénségünket házasságban, családban. A gyerekeket megismertetni a hittel. Iskolában, képzésben és tanulmányainkban a hitet magától értetődően megélni. Ezért imádkozunk!

Január 8., vasárnap Átformál a Beteljesítő

Jel 3,21: „Aki győz, annak megadom, hogy velem együtt üljön az én trónusomon; mint ahogy én is győztem, és Atyámmal együtt ülök az ő trónusán. Akinek van fiúje, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek!”

Ha véget ér a földi korszak, új korszak kezdődik, Jézust, a Győzedelmet fogjuk látni a trónon: uralkodni fog az új ég és új föld felett.

Aki imádkozik, már ma megéli ezt. Isten munkatársai vagyunk, és az új világ útkészítői. Ez az ország már közöttünk van, kiárad azok szívébe, akik hozzá fordulnak. Feltör, amikor az imádságtól megerősödvé indulunk neki a dolgos hétköznapi napoknak. A mindenható Isten részesíteni is akar az új teremtésben.

Hétköznapi hit: A hétköznapi napokon is gyülekezni maradni. Megtapasztalhatóvá tenni a közösséget. Nem csak saját magunkra fordítani energiáinkat. Isten Lelkének teret engedni. Autentikusan élni – mindennap: nyíltan, őszintén, kérdésekkel, kétségekkel, figyelmesen, bizalommal – átalakítva Jézus Krisztus által!

Átadták a 2011-es Prima Primissima díjakat

A magyar szellemi élet, a művészet, a tudomány és a sport tizenkét jeles képviselője vehetett át Prima Primissima díjat december 2-án este a Művészetek Palotájában.

A Prima Primissima díjat tudomány kategóriában *Kroó Norbert* akadémikus, fizikus, kutatóprofesszor, baptista testvérünk, a kispesti gyülekezet tagja vehette át, akinek közösségünk nevében ezúton szeretnénk gratulálni és a jó Isten további áldását kívánni életére és munkájára!

(folytatás az előző oldalról)

Ebben az esztendőben a közös bibliaolvasáson kívül két jelentős esemény is indokolja a fokozott testvéri összefogást a világon szerteélő magyar baptisták között. Az egyik ilyen esemény a 2012. június 1-3. között Budapesten tervezett Reménység fesztivál, melyet a világszerte jól ismert Billy Graham Evangelizációs Társasággal együtt tervezünk megtartani. Ennek ígéhirdetője *Franklin Graham* testvérünk lesz.

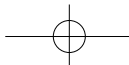
A másik eseményt a húsz évvel ezelőtt Budapesten, valamint Tahiban megtartott Magyar Baptisták Első Világtalálkozásának jubileumi évfordulója adja. Ekkor vetődött fel a Kárpátokon innen és a tengerentúlon élő magyar baptisták szervezettebb összefogását célzó világszövetség megalakításának gondolata. Erre a húsz évre emlékezünk közösen a MABAVISZ elnöksége szervezésében ez év augusztus 19-én Tahiban, az államalapítás és az új kenyér ünnepén. Szeretnénk, ha mindkét alkalom Isten dicsőségét és a világon szerteélő magyar baptisták lelki összefogását szolgálná. Kérlek benneteket, testvéreim, hogy ez év során a napi témák mellett ezeket az alkalmakat is foglaljátok imádságaitokba, és jöjjetek el mindkét jelentősnek ígérkező alkalomra!

Arról is tájékoztatjuk a kedves bibliaolvasó testvéreinket, hogy az Áhítat ez évben jelenik meg ebben a formájában utoljára. A következő évtől (2013) kezdve megújult belső szerkezettel, új tematikus felosztásban kívánjuk az örök érvényű igé naponta megosztani olvasóinkkal. Köszönöm az Áhítat szerkesztőinek, valamint az elmékedések íróinak áldozatos munkáját. Legyenek sok lélek számára építő, hiterősítő olvasmányok az e könyv lapjain javasolt igeszakaszok és azok magyarázatai! Isten gazdag áldását kívánom a kedves Olvasók életére!

Testvéri szeretettel:

Dr. Mészáros Kálmán

a Magyarországi Baptista Egyház
és a Magyar Baptisták Világszövetségének elnöke

Karácsonyi tan- mese felnőtteknek

A kis csillag a milliárdnyi többi között állt fenn az égen. Végtelenül messzi kis fehér pont volt csupán. Senki sem vette észre – éppen ez volt a bánata. Hajnalban nem az ő fénye világított a legerősebben, nem ő volt az Esthajnalcsillag. A Nagy Medve sem ő volt, de még csak a gyepelő sem a Göncölszékér rúdjánál.

Amikor látta, hogy a betlehemi istálló feletti csillag milyen erősen fénylik, ezt gondolta: – Én is szeretnék egyszer így világítani! Egyszer ott állni az istálló felett, ahol a gyermek megszületett! De a Föld nagyon távol volt.

A gyermek a jászolban mégis meghallotta kívánságát. És a sok-sok más csillag között a kis csillagot is meglátta.

Ezután a következő történt: a kis fehér pont lassan kezdett kiválni a Tejútból, és süllyedt mélyebbre, egyre mélyebbre. Ahogy egyre ereszkedett, úgy lett mindig nagyobb és nagyobb. Már olyan nagy lett, mint egy kéz, öt sárga csóvaszerű nyúlvánnyal. Úgy nézett ki, mint egy igazi csillag. És ekkor nagy csöndben leereszkedett egészen az istállóig. Odacsücsült a jászol szélére, de kissé ijedtnek látszott. Mária, aki éppen aludt, csodálkozott, hogy egyszerre mégis milyen világos lett.

– Karácsony van – mondta a gyermek a csillagnak –, kívánhatsz valamit. Tudom, hogy van egy nagy kívánságod.

A kis csillag látta a gyermek arcát, amint éppen rámosolygott.

– Nincs semmi kívánságom – mondta a kis csillag, egyáltalán nem szerénységből. Valóban elfelejtette, amit korábban oly nagyon kívánt magának. – Egyet szeretnék csak – mondta ki végül. – Hadd maradjak itt, a közelben, ahol téged láthatlak! Mindig melletted szeretnék lenni. Maradhatok?

– Igen – válaszolta a gyermek. – De csak úgy maradhatsz velem, ha elmész. El az emberekhez, akik itt laknak a Földön. S ha elmondod nekik, hogy láttál engem.

Internet

Lopott karácsonyi öröm?

A karácsony ünnepe eszünkbe juttatja, hogy magával az ünnepléssel is beleeshetünk a lopás bűnébe. Lopott karácsonyi örömünk lehet, amint bizonyos, hogy sok embernek csak ilyenben van része. Ahogy gyermekkorunkban nemegyszer úgy élveztük a vásári cirkusz előadásának örömeit, hogy észrevétlenül odaosontunk a sá-

torhoz, és a ponyva résein át kandikáltunk be, amíg rajta nem kaptak és el nem zavartak onnan bennünket, úgy szerez magának karácsonykor ünnepi örömet sok ember is: ellesi mások örömét. Úgy is mondhatnánk: élőködve ünnepel. Számára nem élő valóság és személyes bizonyosság a Megváltó megszületése. Öneki magának nincs karácsonyi hite. Talán szeretné, bár csak volna, és irigyli azokat, akiknek van. Odahúzódik hát a közelükbe, és velük együtt ünnepel. Örvendezésük gazdag asztaláról hadd hulljon le az ő számára is néhány morzsa! Hadd ragadjon át rá is néhány órára az a boldog érzés, mintha igaz volna, hogy: „úgy szerette Isten a világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta...” Olyanok ezek a mi szánandó testvéreink, mint a sze-

gény gyermekek, akik legalább a kirakat üvege mögött akarják élvezni a szép karácsonyi ajándékokat, ha már nekik nem jut részük azokból. Pedig milyen értelmetlen dolog az ilyen lopott ünneplés! Értelmetlen dolog azért, mert felesleges. Mindenkinél jó lelkiismerettel meglehetne a saját karácsonyi öröme bőségesen! Hiszen itt nem érvényesek az „enyém-tied-övé” szabályai, amelyek szerint a földi értékeken úgy kell osztoznunk, hogy sokszor az egyik ember elesik valamitől azért, mert az a másiknak jut osztályrészül. Itt az egyik ember tulajdonjoga nem zárja ki, még csak nem is korlátozza a másikat. Az Isten karácsonyi ajándéka és annak minden öröme a maga egészében lehet egyszerre mindnyájunké. A karácsony külső megünnepléséhez használunk olyan e világi kellékeket is, amelyekből nem jut mindenkinél. Ezért megtörténhetett a minap is itt a közelben, hogy a karácsonyfavásárra ki kellett vonulniuk a rendőröknek és a mentőknek, mert az emberek szentkarácsony nagyobb dicsőségére csúnyán összeverekedtek azon, hogy a kevés karácsonyfából ki vihessen haza az otthonába. De mi köze van ennek a karácsonyi öröm lényegéhez? Azon nem kell embereknek hajba kapniuk! Lehet az enyém is, minden más tulajdonomnál biztosabb, örök tulajdonom. Felém is hangzik az Isten üzenete, amelyet az angyal hirdetett: „Hirdetek néktek nagy örömet.” Tudhatom, hogy „nékem született a Megtartó...”

Dr. Victor János
igehirdetése, 1943

Hiszek a szeretetben

Isten azt szeretné, hogy egész világunk szép, gondozott park legyen. Rajtunk múlik, hogy az lesz-e. Ez a világ Isten túlradó ajándéka neked, nekünk, nekem. Számomra Isten az, aki túlradó, végtelen szeretettel szeret bennünket. Ajándékozó szeretettel szeret. Keresztyénnek lenni azt jelenti, hogy Isten csodaszép ajándékait észreveszem. Milyen rosszul eshet a mi Urunk Istenünknek, hogy legtöbbször észre sem vesszük pazar ajándékait. Gondoljunk csak bele, egy átlagos mai ember jobban él, mint egy király a középkorban! Isten általam akar megismogatni egy gyermeket, általam akar-

ja szebbé tenni a földet, általam akarja boldogabbá tenni az embereket. Isten selejtet nem teremt. Ő soha nem mondja, hogy „Na, csapjuk össze még ezt a gyereket”. Hiszem azt, hogy Isten mindig belead apait-anyait, minden tőle telhetőt, minden teremtményébe.

A boldogság nem abból áll, hogy fogyasztunk, hogy sikereink vannak, hogy tapsolnak nekünk, hogy egymás fölé kerekedünk – a boldogság abban áll, hogy jót teszünk. Jót tenni jó. Az Isten teremtette embernek szerintem ez a hivatása.

(Böjte Csaba *Hiszek a szeretet végső győzelmében* című könyvéből.)

A Baptista Könyvesbolt 2011. december 22-től 2012. január 8-ig zárva lesz.